

DIEVENIŠKIŲ ADOMO MICKEVIČIAUS GIMNAZIJOS VEIKLOS KOKYBĖS

ĮSIVERTINIMO 2024 M. ATASKAITA

2024-12-23

Gimnazijos veiklos kokybės įsivertinimas buvo atliktas vadovaujantis „Mokyklos, įgyvendinančios bendrojo ugdymo programas, veiklos kokybės įsivertinimo metodika” (2016 m.). Gimnazijos 2024 m. veiklos kokybės įsivertinimą atliko gimnazijos direktoriaus 2024 spalio 23 d. įsakymu VI-294 sudaryta Gimnazijos veiklos kokybės įsivertinimo grupė:

Valentina Cvilik, direktoriaus pavaduotoja ugdymui, įsivertinimo grupės pirmininkė;

Jania Chorunžaja, Pradinių klasių metodinės grupės pirmininkė, pradinių klasių vyr. mokytoja;

Danuta Staniul, Kalbinio, visuomeninio, matematinio, gamtamokslinio ir technologinio ugdymo mokytojų metodinės grupės pirmininkė; matematikos vyr. mokytoja;

Danuta Anichovskaja, Gimnazijos tarybos pirmininkė, istorijos mokytoja;

Diana Krečienė, Dorinio, meninio, fizinio ir sveikatos ugdymo mokytojų metodinės grupės pirmininkė, fizinio ugdymo vyr. mokytoja

Julija Česiulienė, Mokytojų tarybos pirmininkė, lietuvių kalbos vyr. mokytoja.

Gimnazijos veiklos kokybės įsivertinimo darbo grupė apibrėžė pasirinktos įsivertinimo srities 1. **Rezultatai**, 1. 2. temos **Pasiekimai ir pažanga**, 1.2.1.rodiklo **Mokinio pasiekimai ir pažanga** tikslus ir siekė išsiaiškinti:

Tikslas: Įvertinti, ar mokinių pasiekimo lygiai yra optimalūs, ar mokiniai turi būtinųjų kompetencijų, ar mokinių pažangos tempas yra pastovus ir individualus.

Išsiaiškinti:

1. Ar kiekvieno mokinio įgytų bendrųjų ir dalykinių kompetencijų visumos lygis optimalus, t. y. atitinkantis jo amžiaus grupei keliamus tikslus ir individualias galias, siekius bei ugdymosi patirtį?
2. Ar tolesnio ugdymosi uždaviniai, pasiekimų ir pažangos planavimas grindžiami informacija apie mokinio kompetencijų lygį?
3. Ar vyksta pasiekimų įrodymas ir dialogas su mokiniu?
4. Ar mokiniui keliami tikslai kuria jam nuolatinius iššūkius, reikalauja pastangų ir atkaklumo, tačiau negąsdina ir negniuždo.
5. Ar mokiniai turi būtinų bendrųjų ir dalykinių kompetencijų (t. y. žinių bei supratimo, praktinių gebėjimų bei pozityvią vertybinę orientaciją) visumą ir geba pagrįsti savo nuostatas, sprendimus, pasirinkimus?
6. Ar mokinio pažanga įgyjant kompetencijas gali būti nevienodai sparti, tačiau ji yra visuminė – nuolatinė visose mokyklinio ugdymo srityse?
7. Ar kiekvienas mokinyss nuolat ir nuosekliai išmoksta naujų ir sudėtingesnių dalykų, įgyja naujų gebėjimų, tvirtesnių vertybinių nuostatų?
8. Ar pažangos tempas yra tinkamas mokinio galioms – ne per lėtas, bet ir ne sekinantis?

9. Ar pažanga atpažįstama, įrodoma, parodoma, pripažįstama, mokiniui ji teikia augimo džiaugsmo ir atrodo prasminga?
10. Ar mokiniai turi ypatingų asmeninių mokymosi bei kitų veiklų – projektų, renginių, pilietinių iniciatyvų, savanorystės, karitatyvinės veiklos ir kt., būrelių, konkursų – pasiekimų (darbų ir kūrinių, gebėjimų, laimėjimų)?
11. Ar individualūs mokinio pasiekimai ir pastangos matomi, pripažįstami, skatinami?

Išvados:

1. Apklausa parodė, kad mokytojai dažnai remiasi grįžtamuju ryšiu ir pasiekimų įrodymais ugdymo planavime, tačiau ši praktika dar nėra nuosekliai taikoma. Nors daug dėmesio skiriama mokymosi gebėjimams ir tikslų siekimui, mokinių kompetencijų ir vertybinių nuostatų ugdymas bei dalyvavimas papildomose veiklose galėtų būti stiprinamas. Mokinių emocinė gerovė yra tinkamai palaikoma, tačiau dalis jų vis dar jaučia stresą dėl mokymosi iššūkių. Taip pat pastebima galimybė tobulinti motyvavimo sistemą ir skatinti aktyvesnį įsivertinimą bei džiaugsmą dėl mokymosi pažangos.
2. Dauguma mokytojų skelbia pamokos tikslus ir susieja naujas temas su jau išmoktomis, o tai rodo sistemingą ir nuoseklų mokymo metodą. Tačiau tik pusė mokinių nurodo, kad pamokos tempas jiems yra priimtinas. Tai gali rodyti poreikį labiau diferencijuoti pamokos eigą pagal mokinių gebėjimus ir poreikius. Dauguma mokinių mano, kad mokytojai yra pasirengę padėti, kai kyla problemų, ir skatina mokymąsi, leisdami mokiniams mokytis iš klaidų bei papildomai paaiškindami medžiagą tačiau mokiniai bijo klysti, taip pat jaučia bendravimo trūkumą, kas gali reikšti poreikį gerinti mokytojų ir mokinių tarpusavio ryšį.
3. Apibendrinant galima teigti, kad dauguma tėvų yra patenkinti mokyklos teikiamomis žiniomis ir įgūdžiais, teikiama informacija apie vaikų pasiekimus ir pažangą, tačiau yra keletas sričių, kuriose galima tobulėti, ypač streso valdymo ir kritinio mąstymo mokymo srityse.

Pasiūlymai:

1. Stiprinti mokytojų kompetencijas aiškiai skelbti pamokos uždavinį/tikslus kiekvienoje pamokoje.
2. Individualizuoti pamokos tempą, atsižvelgiant į skirtingus mokinių poreikius.
3. Nuosekliai sieti naujas temas su jau išmoktomis, skatinant gilesnį supratimą.
4. Užtikrinti vienodą ir subalansuotą namų darbų krūvį.
5. Tobulinti konsultacijų kokybę ir sudaryti lankstesnį jų laiką.
6. Nuolat teikti informaciją mokiniams apie jų pažangą ir stiprinti grįžtamąjį ryšį.
7. Skatinti pozityvią mokymosi aplinką, kurioje mokiniai nebijotų suklysti.
8. Daugiau dėmesio skirti grupiniam darbui ir aktyviems mokymo metodams.
9. Palaikyti glaudesnę bendradarbiavimą su tėvais, skatinant jų įsitraukimą į vaikų mokymosi procesą.
10. Plėsti popamokinės veiklos įvairovę ir skatinti mokinių įsitraukimą.
11. Skatinti mokinius analizuoti, vertinti ir kurti argumentus, integruoti kritinio mąstymo užduotis į įvairias mokymo programas.

Valentina Cvilik

Jania Chorunžaja

Diana Krečienė

Julija Česiulienė

Danuta Staniul

Danuta Anichovskaja